

QUINA BOGERIA DE FAMÍLIA,
MAGALÍ!

NÚRIA BUSQUET

MÀRIAM BEN-ARAB

1

UNA PRESENTACIÓ COM CAL

Hola a tot el món!

Em dic
Magalí Bonbunyol,
odie les mates
i els espinacs.

M'encanten el futbol i el formatge. A l'escola tinc una tutora que es diu Pepita. Si us la trobeu algun dia, no li digueu que us he contat coses d'ella. No voldria que es pensara que l'escolte quan parla. És una tradició: els alumnes de tots els temps i de tots els països sempre han fet veure que no escolten els mestres.

A veure, xicalla,
repassem el teorema de
Pitàgores...

Jo em sé
la llei de Murphy, però
el teorema de Pitàgores
ara mateix no em ve
al cap...

Buà, tia, que
burra que eres!

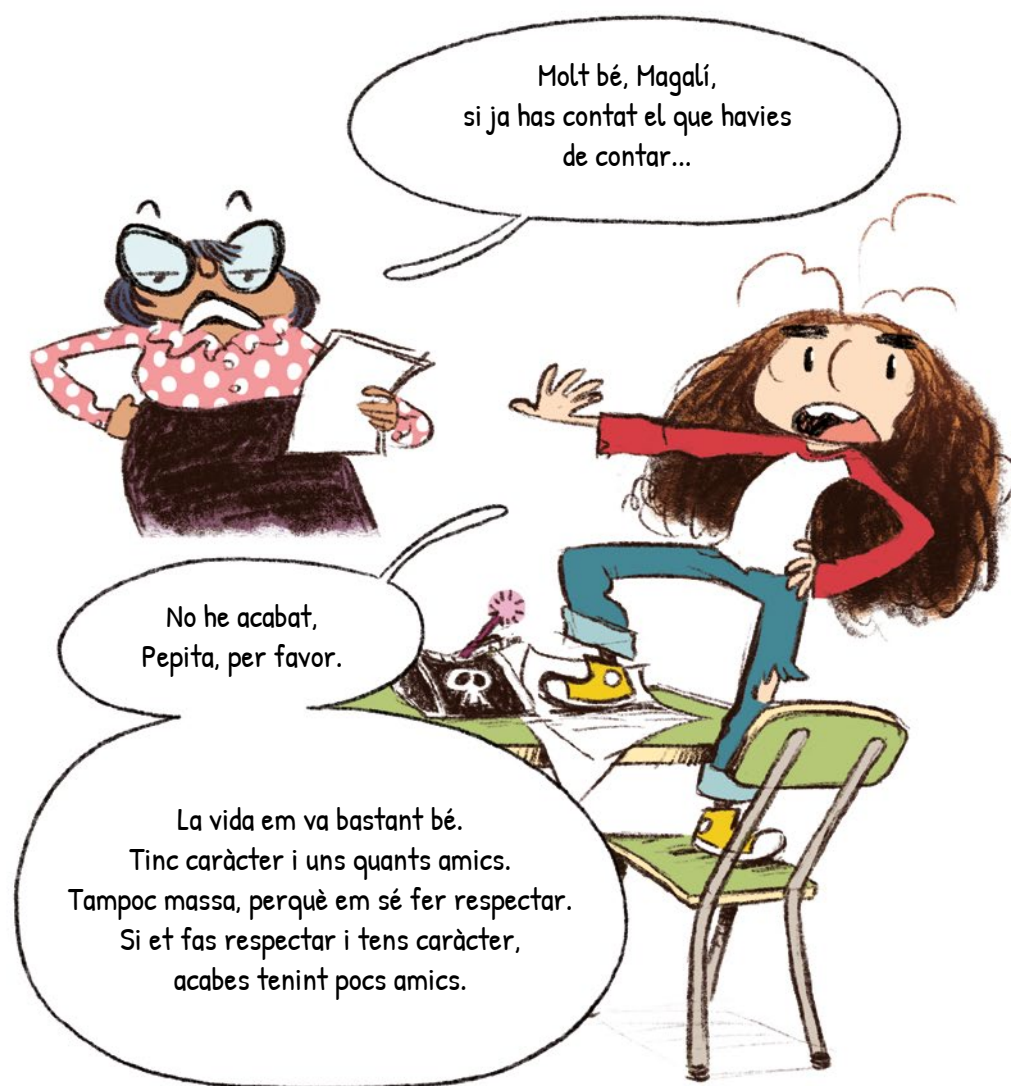
I Pepita sempre diu que quan parles amb gent nova, el que has de fer és presentar-te.

Ma mare creu que l'escola és necessària, sempre que no em facen fer res que «entre dins dels paràmetres del capitalisme salvatge i del control governamental de les masses».

Sospite que hauré d'anar a l'escola encara molts anys. Ara ja en tinc deu: soc molt més madura que quan només en tenia nou i tinc molta més experiència de la vida. Això dona molts privilegis: pots riure't dels menuts, furtar-los la pilota a l'hora del pati i, a més, ensenyar-los la tradició ancestral de no escoltar els mestres.

La mare també té caràcter i es fa respectar. Per això té pocs amics. Diu moltes coses, perquè sempre parla. Jo faig veure que no l'escolte, com amb Pepita, i per això sempre està cridant:

M'acostumen a castigar sovint, veritat que és estrany? Bé, més que sovint, cada dia, però sempre de forma molt injusta. Quan se m'escapa alguna paraulota, la mare diu que és perquè tinc caràcter, i que millor insultar que haver de somriure mentre t'insulten a tu. Però després de dir-me això sempre hi ha un castic.

El pare diu que aquesta tendència de dir paraulotes pot tindre a veure amb una educació poc refinada. Que hauríem de parlar més de les coses i llegir més els pensadors universals, que vol dir la gent sàvia. El pare és advocat, i

tot ho arregla parlant. Parla i parla, fins que la gent deixa d'escoltar-lo. Es veu que a la seua faena això és normal, però a casa...

Ara que ja tinc deu anys comence a sospitar que els adults no saben massa bé el que fan. Davant dels altres adults fan veure que controlen, però els xiquets sabem que no és així.

Els adults que ens envolten ens donen informacions contradictòries, que vol dir que no es posen mai d'acord, i de vegades hem de triar a qui hem d'escoltar. És molt estressant.

Cisco, el meu padrastre, diu que els espinacs porten molt de ferro. Però llavors, per què pesen tan poc?

Jo crec que és un tipus de ferro especial, inventat per la TASSA, l'agència espacial nord-americana, jo vaig anar a Florida a veure'n les instal·lacions. Quan siga gran tindrè un coet, supose que ho sabeu...

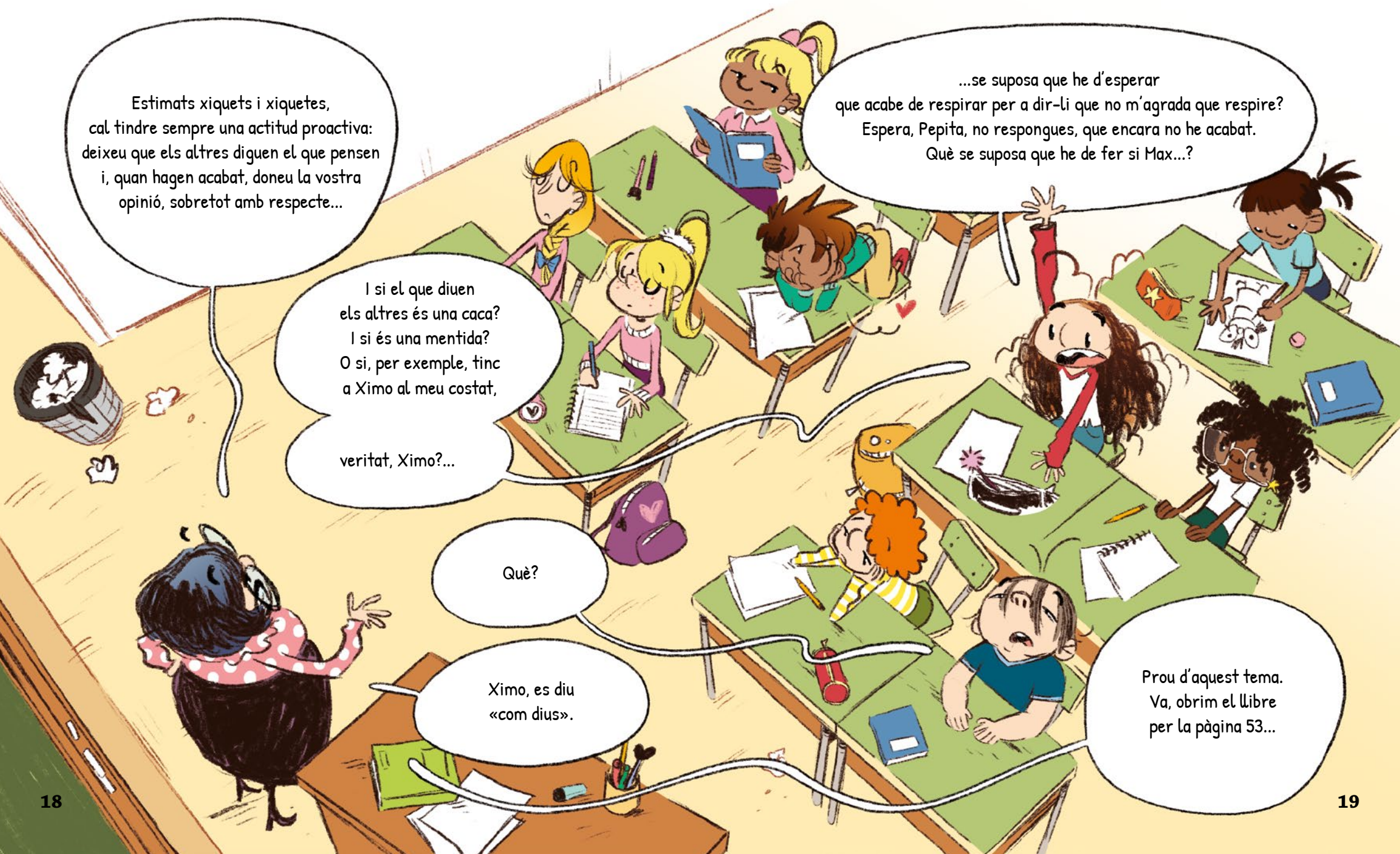
Podria ser, Max.
Segona pregunta: si els espinacs estan boníssims, per què em fan ois?

Jo crec que els adults ens enganyen perquè els fa gràcia veure com fem el que ells ens diuen. Abusen del poder que tenen.

Això ho fa tot el món amb els que són més menuts: els de cinqué ho fem amb els de quart, per exemple. Per això ens hem de rebel·lar.

Tenen molta mania amb això de parlar. Pepita diu que les coses s'han de resoldre parlant, i que «cal tindre sempre una actitud proactiva amb els altres», que vol dir que has

de deixar que els altres parlen i tu escoltar, i si tens res a dir, alçar la mà.

Estimats xiquets i xiquetes,
cal tindre sempre una actitud proactiva:
deixeu que els altres diguen el que pensen
i, quan hagen acabat, doneu la vostra
opinió, sobretot amb respecte...

I si el que diuen
els altres és una caca?
I si és una mentida?
O si, per exemple, tinc
a Ximo al meu costat,

veritat, Ximo?...

Què?

Ximo, es diu
«com dius».

...se suposa que he d'esperar
que acabe de respirar per a dir-li que no m'agrada que respire?
Espera, Pepita, no respongues, que encara no he acabat.
Què se suposa que he de fer si Max...?

Prou d'aquest tema.
Va, obrim el llibre
per la pàgina 53...

Quan no em vol respondre, Pepita fa això, i llavors les *xiquetes coentes* de la classe, sobretot Nina Cuadecavall, es posen bé els cabells darrere de l'orella, obeeixen immediatament i fan el que se'ls demana, i em venen ganes de bossar.

